

MANIFEST DEL 7 DE MARÇ DE 2009

Els catalans i catalanes que som aquí i tots els que no han pogut desplaçar-se però que hi són amb el cor, som aquí perquè volem que Catalunya tingui el seu lloc al món, com les altres nacions europees. Som aquí perquè volem una nació lliure, moderna, desenvolupada, justa, responsable, respectuosa, culta, oberta al món i orgullosa d'ella mateixa. Perquè en tenim dret i volem un Estat propi.

Des de l'Edat Mitjana fins al segle XVIII, la nació catalana, els Països Catalans, va gaudir de personalitat política pròpia i independent. Com recordava Pau Casals a l'ONU el 1971, Catalunya, bressol de la democràcia europea, va tenir el primer Parlament, abans que Anglaterra. Als inicis de l'Edat Moderna, la nació catalana va entrar a formar part d'una confederació amb la corona de Castella però, malgrat els intents imperialistes dels monarques espanyols, va mantenir el seu Estat fins que, per la força de les armes, el rei espanyol, amb l'ajuda dels francesos, va conquerir el País Valencià el 1707, el Principat de Catalunya el 1714 i Mallorca el 1715, va abolir les nostres institucions de govern i parlamentàries i va intentar eliminar la nostra llengua i la nostra personalitat per assimilar-nos i convertir-nos en espanyols.

Des d'aleshores ençà, la nació catalana ha viscut sotmesa al poder espanyol, i el més recent intent del president Macià de constituir la República catalana dins la federació de nacions ibèriques va acabar de forma cruenta a causa de l'aliança feixista del dictador Franco amb Hitler i Mussolini.

Recuperada la democràcia, Catalunya va viure la il·lusió de recuperar el seu estatus polític dins una federació democràtica, però amb el cop d'estat del 23 de febrer de 1981, les aspiracions de Catalunya d'arribar a tenir una relació bilateral amb Espanya van anar minvant fins a arribar a l'esperpèntic ridícul de l'Estatut, que es consolidarà amb la sentència del Tribunal Constitucional espanyol, on uns jutges parcials i al servei dels partits espanyols, decidiran contra la voluntat del poble expressada en les urnes.

La dependència de les decisions de l'Estat dels espanyols ens està portant a la ruïna. Així, la llengua catalana perd força i prestigi i veu reduït el seu ús social mentre que les institucions espanyoles enceten una ofensiva cultural d'homogeneïtzació al voltant d'una llengua única, la seva, considerada superior. La diferència entre els impostos que la nostra ciutadania ha de pagar i els serveis públics que rep representa un veritable espoli, sense parangó en el món occidental. Aquest espoli afecta diàriament a la vida de les persones i posa en risc la cohesió social.

La supervivència de Catalunya com a nació, i del català com a llengua mil·lenària, llengua de cultura i patrimoni europeu està en risc. Cal que els catalans ens mobilitzem i aixequem pacíficament en defensa dels nostres drets individuals i col·lectius.

Tots nosaltres, hem entès que és l'hora de dir *prou*. L'Europa dels Estats es consolida per la voluntat dels Estats que la formen i el somni de l'Europa dels pobles i de les nacions s'ha esvaït per molts anys, si no definitivament.

Hem vingut a Brussel·les amb dos objectius i depèn de nosaltres, catalans, assolir-los.

Volem que els partits nacionals catalans, d'una vegada per totes, posin la independència com a objectiu en els seus programes electorals i l'autodeterminació com prioritat en la seva acció de Govern. No volem pactes de govern que no diguin amb claredat que el Govern de Catalunya promourà l'autodeterminació amb l'objectiu d'aconseguir la independència per fer que arribem a ser un estat de la Unió Europea amb els mateixos drets i deures que la resta dels Estats actuals.

Des d'aquí, volem mostrar al món que a Catalunya existeix un conflicte, un conflicte pacífic. Els catalans tenim el dret d'autodeterminar-nos i volem exercir aquest dret. Volem tenir la possibilitat de decidir el nostre futur col·lectiu. Volem votar.

Europa ho ha de saber: l'Estat espanyol no serà una democràcia si ens nega el dret de decidir. Nosaltres només demanem una democràcia vertadera, volem decidir lliurement el nostre futur col·lectiu, com ho han fet no fa gaire els montenegrins, els grenlandesos, i fa uns anys els eslovacs, els eslovens, els lituans, els letons, els estonians, com abans

els irlandesos, polonesos, finlandesos, hongaresos, i tants i tants pobles europeus, a mesura que han anat retrobant la llibertat.

Amb il·lusió, amb força i amb coratge, volem cridar ben fort i ben alt:

Som una nació, volem exercir l'autodeterminació, volem votar!

Volem l'Estat Propi. Visca Catalunya lliure!